

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1956-1957.

SÉANCE DU 6 JUIN 1957.

Proposition de loi complétant l'article 35 de la loi du 7 octobre 1886, formant le Code rural.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans les régions où sévit l'exode rural, notamment dans les Ardennes, une quantité de plus en plus considérable de terres de culture et de prairies ne trouvent plus personne qui veuille les exploiter. Parfois de bonnes terres de labour doivent rester en friche.

Cette situation incite les propriétaires à boiser des parcelles afin d'échapper à une improductivité totale. En soi, cette pratique est louable; il est prouvé, en effet, qu'une plantation d'épicéas, par exemple, procure un bénéfice très appréciable, et, en tous cas, nettement supérieur aux prix habituellement pratiqués pour la location des terres.

D'autre part, le pays a un intérêt évident à augmenter au maximum sa superficie boisée. Plus personne ne nie les réels bienfaits des forêts et l'importance de plus en plus grande que prendra le bois dans la vie économique du pays.

Toutefois, ces boisements sont effectués actuellement d'une façon déplorable. Jadis, une espèce de code d'honneur universellement admis empêchait de créer des bois en rase campagne; à l'heure actuelle, les propriétaires de terres improductives s'en tiennent strictement aux stipulations du Code rural et plantent des essences forestières à 2 mètres des parcelles voisines.

Il en résulte pour les voisins un dommage certain. L'ombre et les racines causent des ravages qui ne peuvent être estimés; de plus, le gibier, et, en particulier les lapins et les sangliers, s'installent dans ces oasis boisées au beau milieu des récoltes. Bien souvent, le voisin, impuissant devant une situation qui empire

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1956-1957.

VERGADERING VAN 6 JUNI 1957.

Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 35 van de wet van 7 October 1886 houdende het Landelijk Wetboek.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

In sommige streken als de Ardennen, waar de landvlucht woedt, worden hoe langer hoe minder mensen gevonden om landbouwgrond en weiden te exploiteren, zodat soms uitgestrekte stukken goede cultuurgrond braak blijven liggen.

De eigenaars zijn dan ook geneigd hun land te bebossen om het niet volkomen onproductief te laten liggen. Dit is op zichzelf beschouwd niet slecht; het is immers een feit dat een sparrebos bij voorbeeld een behoorlijke winst oplevert en alleszins meer opbrengt dan een normale pacht.

Aan de andere kant heeft het land er ongetwijfeld belang bij om de beboste oppervlakte zoveel mogelijk te vergroten. Niemand ontkent nog dat de bossen een weldaad zijn en dat het hout een steeds grotere rol in 's lands economie gaat spelen.

Echter geschiedt de aanplanting thans op een zeer betreurenswaardige wijze. Vroeger bestond er een soort van algemeen gangbare crecodex volgens welke geen bossen in volle bouwland mochten worden aangelegd, maar thans houden de eigenaars van onproductieve gronden zich niet aan de bepalingen van het landelijk wetboek en planten zij bomen tot op 2 meter van de belendende percelen.

Hierdoor wordt aan de burens onbetwistbaar grote schade berokkend. De schaduw en de wortelen richten niet te schatten verwoestingen aan en bovendien zijn de beboste oases te midden van de oogst een gezocht schuiloord voor het wild, in het bijzonder voor konijnen en everzwijnen. Zeer dikwijls is de buur, die

avec les années, se voit forcé de boiser à son tour. D'autre part, les possibilités d'un remembrement éventuel sont sérieusement compromises.

Il y a donc lieu de mettre fin à une situation anarchique et de protéger les riverains, en imposant aux plantations une distance telle, à réduire les multiples inconvénients attachés à la proximité d'une plantation d'arbres de haute tige.

Il appartient aux administrateurs communaux, qui se trouvent aux prises avec le problème des boisements intempestifs, de donner suite aux desiderata formels de la grosse majorité de leurs administrés, en établissant sur leur territoire des zones, qui seront en principe réservées à la culture et d'autres qui pourront être plus spécialement affectées aux boisements. A cette fin, le collège des bourgmestre et échevins prendra avis de l'ingénieur forestier et de l'ingénieur agronome du ressort. Ceux-ci envisageront tous les aspects du problème et tous les intérêts en cause, tant particuliers que généraux, à savoir : rentabilité, valeur des terres, pédologie du sol, voirie, urbanisme, tourisme, pisciculture, etc.

S'inspirant de la procédure prévue en matière d'urbanisme par l'arrêté-loi du 2 décembre 1946, le plan d'aménagement du territoire sera soumis aux délibérations du conseil communal. En cas d'approbation par celui-ci, le plan sera affiché à la maison communale, en vue de l'enquête de commodo et incommodo, pendant une durée de quinze jours, afin de permettre aux intéressés de formuler leurs remarques éventuelles. Réclamations et observations seront annexées au procès-verbal de clôture de l'enquête. Le conseil communal, dûment éclairé, sera appelé à statuer une nouvelle fois, soit en rejetant les réclamations ou en modifiant le plan initial, en suite de celles-ci. La députation permanente se prononcera sur la régularité des opérations. Le plan entrera en vigueur après approbation par la députation permanente.

Dans les zones dites forestières, non spécialement réservés à la culture, les plantations d'arbres de haute tige resteront libres et la distance de 2 mètres, prévue actuellement au Code rural, restera de règle; de cette manière, on pourra valoriser au maximum les terres ou prairies peu fertiles, peu accessibles, mal exposées ou éloignées des centres.

Par contre, dans les zones réservées en principe à la culture, toute plantation d'arbres de haute tige fera l'objet d'une demande d'autorisation auprès du collège des bourgmestre et échevins et la distance à la limite de propriété sera de six mètres. Avant de statuer, le collège procédera à une enquête de commodo et incommodo et en informera les riverains intéressés dans un rayon de 100 mètres. Si le collège estime que l'autorisation ne peut être accordée, il motivera sa décision et en donnera notification au requérant. Cette décision devra intervenir dans les soixante jours à dater de l'introduction de la demande, faute de quoi, l'autorisation, passé ce délai, sera tenue pour acquise. En cas

machteloos staat tegenover deze toestand, welke van jaar tot jaar verslecht, gedwongen op zijn beurt bossen aan te leggen, wat dan aan de andere kant weer de ruilverkaveling ernstig bemoeilijkt.

Aan deze anarchie moet een einde komen; de aangelanden moeten worden beschermd en in dit verband moet voor de aanplantingen een afstand worden voorgeschreven, waarbij de talrijke bezwaren, die aan de nabijheid van een bos van hoogstammige bomen zijn verbonden, enigszins worden gemilderd.

De gemeentebestuurders, die voor het probleem van zulke ongelegen bebossing staan, moeten gehoor geven aan de uitdrukkelijke verlangens van de grote meerderheid van de gemeentenaren en hun gemeente indelen in zones waarvan sommige in principe bestemd zijn voor de landbouw en de andere meer in het bijzonder voor bebossing in aanmerking komen. Daartoe zal het college van burgemeester en schepenen het advies inwinnen van de bosbouwkundige en de landbouwkundige ingenieur van het gebied. Deze zullen al de aspecten van het probleem en al de betrokken belangen zowel de particuliere als de algemene, in aanmerking moeten nemen, te weten : de rentabiliteit, de waarde van de grond, de bodemgesteldheid, de wegen, de stedenbouw, het toerisme, de visteelt, enz.

Zoals bij de besluitwet van 2 December 1946 bepaald is ten aanzien van de procedure op het gebied van de stedenbouw, zal het plan van aanleg van het grondgebied aan de gemeenteraad worden voorgelegd. Keurt deze het plan goed, dan zal dit, met het oog op het onderzoek de commodo et incommodo, gedurende vijftien dagen aan het gemeentehuis worden aangeplakt om de belanghebbenden in staat te stellen hun eventuele op- en aanmerkingen te doen kennen. De op- en aanmerkingen zullen bij het proces-verbaal van de sluiting van het onderzoek worden gevoegd. Nadat de gemeenteraad behoorlijk is voorgelicht zal hij andermaal dienen te beschikken hetzij door de op- en aanmerkingen te verwerpen, hetzij door het aanvankelijke plan te wijzigen. De bestendige deputatie zal zich uitspreken over de regelmatigheid van de verrichtingen. Het plan wordt van kracht nadat de bestendige deputatie het heeft goedgekeurd.

In de z.g. bosbouwzones, die niet speciaal voor cultuurgrond zijn bestemd, zullen hoogstammige bomen vrij mogen worden geplant en zal de afstand van 2 meter de regel zijn, zoals thans in het Landelijk Wetboek is bepaald; aldus zullen de gronden en weiden, die niet zo vruchtbaar zijn, die moeilijk zijn te bereiken, die slecht of ver van de centra zijn gelegen, tot hun hoogste rendement gebracht kunnen worden.

Daarentegen zal, in de zones die principieel voor cultuurgrond zijn bestemd, voor het aanplanten van hoogstammige bomen een vergunning moeten worden gevraagd bij het college van burgemeester en schepenen en zal de afstand tot de grens van het eigendom 6 meter bedragen. Vooraleer het college een beslissing neemt zal het een onderzoek de commodo et incommodo doen instellen en de aangelanden binnen een straal van 100 meter waarschuwen. Is het college van oordeel dat de vergunning niet mag worden verleend, dan zal het zijn beslissing met redenen omkleeden en de aanvrager op de hoogte brengen. Deze beslissing moet worden genomen binnen zestig dagen na de

de refus d'autorisation, le requérant pourra introduire un recours auprès de la députation permanente, dans le mois suivant la notification. D'ailleurs, en général, étant donné les facilités accordées par la loi du 26 juillet 1952 (loi Adam) les intéressés pourraient avoir avantage à acquérir, par voie d'échange, des parcelles dans les zones forestières.

A. USELDING.

**

Proposition de loi complétant l'article 35 de la loi du 7 octobre 1886, formant le Code rural.

ARTICLE UNIQUE.

L'article 35 de la loi du 7 octobre 1886, formant le Code rural, est complété, après l'alinéa premier, par le texte ci-après :

« Lorsque les 2/3 des exploitants ou un nombre de propriétaires totalisant au moins les 2/3 de la surface sous exploitation agricole, en font la demande, l'administration communale est tenue d'élaborer endéans les douze mois un plan d'aménagement de son territoire, délimitant les zones réservées en principe à la culture. Ce plan est établi par le collège des bourgmestre et échevins, après avis motivé de l'ingénieur forestier et de l'ingénieur agronome du ressort; il est soumis aux délibérations du conseil communal; en cas d'approbation par celui-ci, il sera procédé à une enquête de commodo et incommodo, par voie d'affichage, pendant une durée de quinze jours. Les réclamations et observations sont faites par écrit, recueillies par le collège et annexées au procès-verbal, qui sera dressé le jour suivant la clôture de l'enquête. Le conseil communal est appelé à prendre connaissance des résultats de l'enquête et à prononcer, dans le mois de la clôture du procès-verbal, soit le rejet des réclamations et observations, soit l'approbation du plan, modifié éventuellement, en suite de celles-ci. Le plan entrera en vigueur après approbation par la députation permanente.

« Dans les zones réservées à la culture, il n'est pas permis de procéder à des plantations d'arbres de haute fige à moins de six mètres de la ligne séparative de deux héritages et sans avoir obtenu l'autorisation du collège des bourgmestre et échevins. Celui-ci statuera dans les soixante jours à dater de l'introduction de la demande, après avoir procédé à une enquête de commodo et incommodo; celle-ci prendra cours huit jours après l'introduction de la demande et aura une durée de quinze jours; en seront informés dans le même

indiening van de aanvraag, zoniet wordt, wanneer deze termijn is verlopen, de vergunning als toegekend beschouwd. Wordt de vergunning geweigerd, dan kan de aanvrager, binnen een maand na de kennisgeving daarvan, in beroep komen bij de provinciale deputatie. Over het algemeen zullen de betrokkenen, gelet op de faciliteiten die de wet van 26 Juli 1952 (wet Adam) verleent, er belang bij hebben stukken grond die in de bosbouwzones zijn gelegen, door middel van ruiling te verwerven.

**

Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 35 van de wet van 7 October 1886 houdende het Landelijk Wetboek.

ENIG ARTIKEL.

Artikel 35 van de wet van 7 October 1886, houdende het Landelijk Wetboek wordt, na het eerste lid, aangevuld als volgt :

« Op verzoek van de twee derden van de exploitanten of van de eigenaars van ten minste twee derden van de landbouwgrond, is het gemeentebestuur gehouden binnen twaalf maanden een plan van aanleg van het grondgebied op te maken dat de zones bepaalt die in beginsel voor de landbouw zijn bestemd. Dit plan wordt door het college van burgemeester en schepenen vastgesteld na met redenen omkleed advies van de bosbouwkundige en de landbouwkundige ingenieur van het gebied; het wordt aan de gemeenteraad ter beraadslaging onderworpen; keurt deze het goed dan wordt, bij wege van aanplakking, gedurende vijftien dagen, een onderzoek de commodo et incommodo gehouden. De op- en aanmerkingen worden schriftelijk gemaakt, door het college bijeengebracht en gevoegd bij het proces-verbaal, dat de dag na de sluiting van het onderzoek wordt opgemaakt. De gemeenteraad wordt uitgenodigd om kennis te nemen van de uitslag van het onderzoek en binnen een maand na de sluiting van het proces-verbaal hetzij de op- en aanmerkingen te verwerpen, hetzij het plan goed te keuren, na het eventueel overeenkomstig de op- en aanmerkingen te hebben gewijzigd. Het plan treedt in werking na goedkeuring door de Bestendige Deputatie.

» In de voor de landbouw bestemde zones is het verboden hoogstammige bomen op minder dan zes meter van de scheidingslijn tussen twee erven te planten zonder vergunning van het college van burgemeester en schepenen. Dit college beschikt binnen zestig dagen na de indiening van de aanvraag en na een onderzoek de commodo et incommodo; dit onderzoek begint de achtste dag na de indiening van de aanvraag en duurt vijftien dagen; hiervan wordt binnen dezelfde termijn bericht gezonden aan de belangheb-

délai, les riverains intéressés, dans un rayon de 100 mètres. Faute pour le collège de s'être prononcé dans ledit délai, l'autorisation est tenue pour acquise. Tout refus d'autorisation est motivé et susceptible d'un recours auprès de la députation permanente, à introduire dans le mois de la notification.

A. USELDING.
E. ADAM.
Baron P. NOTHOMB.
E. PONCELET.
M. COUPLET.

bende aangelanden binnen een straal van 100 meter. Spreekt het college zich binnen de gestelde termijn niet uit, dan wordt de vergunning als verleend beschouwd. De weigering een vergunning te verlenen wordt met redenen omkleed en is, binnen een maand na de kennisgeving, vatbaar voor beroep bij de Bestendige Deputatie.